



ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИНО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 113 Вторник, 21 септември 1971 г.

(3067)

Цена 2 стотинки

Год. XXIX

БРИГАДИРСКОТО ДВИЖЕНИЕ — УСТРЕМ НА КРИЛАТА МЛАДОСТ



Другарят Тодор Живков очичва знамето на Димитровския Комсомол с най-високия орден в страната „Георги Димитров“.

ПОКАЗАТЕЛ ЗА РАСТЯЩАТА МОЩ НА РОДИНАТА

ДРУГАРИЯТ ТОДОР ЖИВКОВ ОТКРИ ХХVII МЕЖДУНАРОДЕН МОСТРЕН ПАНАИР В ПЛОВДИВ
● НАШАТА СТРАНА ТЪРГУВА С ПОВЕЧЕ ОТ 100 СТРАНИ ● СЪВЕТСКИЯТ СЪЮЗ С НАЙ-ГОЛЯМА И БОГАТА ЕКСПОЗИЦИЯ ● ДЕМОНСТРАЦИЯ НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС НА НАРОДИТЕ ● 24 ПРЕДПРИЯТИЯ ОТ ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ С ПОВЕЧЕ ОТ 100 ИЗДЕЛИЯ НА ПАНАИРА.

В неделя градът на тепетата — Пловдив посрещна в празнична премяна хиляди гости от страната, от близки и далечни страни, дошли да се запознаят с растящата мощ на Родината ни, показана в миниатюр на ХХVII международен мострен панаир. За неговото тържествено откриване бяха дошли много партийни и държавни ръководители, начело с др. Тодор Живков, първи секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет на Народна република България, делегации на много държави — участнички в панаира, в това число и на Съветския съюз, водена от заместник-министъра на външната търговия Леонид Зорин.

В своето слово пред откриването на панаира Иван Недев, министър на външната търговия изтъкна, че за 27 години народ на власт българският народ завоюва крупни успехи. Национален доход се увеличи 6 пъти, производения на промишлеността над 33 пъти, а селскостопанската над 2 пъти. Днес нашата страна на поддържа търговски връзки с повече от 110 държави. А го-

дините на шестата петилетка ще бъдат години на нов подем във всеобщото развитие на Родината.

Тазгодишният панаир представя демонстрация на техническия прогрес на народите. В него Съветският съюз участва с най-голяма и най-богата експозиция. Ние сме радостни и с това, че повече от 20 предприятия от Великотърновски окръг представят над 100 различни изделия, които са огледало на икономическите успехи на нашия окръг.

Другарят Тодор Живков, сред аплодисментите на гражданите, гостите и специалистите, преряза трицветната лента с думите: „Откривам Двадесет и седмия международен пловдивски панаир — честит да е!“

След това официалните лица и гостите разгледаха панаирната палата.

Дните на панаира от 19 до 28 септември ще бъдат нов преглед на забележителните постижения на нашия народ в борбата му за претворяване в дело решенията на Десетия партиен конгрес.

Гостите разгледаха музея на Втората българска държава.

Вчера се състоя среща на бюрото на Окръжния комитет на Комсомола с кубинските младежи. Първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Георги Ванев запозна кубинските младежи с дейността на окръжната комсомолска организация.

„БКП“, „РМС“, „ДКМС“. „Ханнбоаз е наша гордост“. „Строим за Родината“ — стотици надписи аленееха по скалите край пътя. Както тогава, преди 25 години, когато в стръмния проход в източната част на Балкана дойдоха ентузиастични и въодушевени 3000 младежи и девойки, за да построят един път, за да сложат начало на една традиция, която с всяка измината година увенчава с все по-голяма слава Димитровския Комсомол. Като малки слънца светеха тия лозунги по скалите край пътя. Малки слънца, които никакъв дъжд, никаква вятър не може да скрие. И техният огън, тяхната светлина водеше към мястото на тържествата по случай 25-годишнината на бригадирското движение — хиляди „синемладежи“ от всички краища на обновената ни Родина. Идеята, голямата идея ги събираше тук — истински творци, строители на новото общество.

„В лагер „Гурко“, построен близо до мястото, където е бил станът на националната младежка бригада „Георги Димитров“ в първите години, е особено оживено. Дошли са ветерани-бригадери. Сърдечни прегръдки, радостни възклицания. Нищо, че са минали 25 години. Дружбата и приятелството, родени в труда, не се заличават от времето.“

Малко по-надолу край пътя е лагер „Христо Ботев“. Тук са настанени бригадери от различни окръзи, в достатъчно е някой да поеме „Елате, хиляди младежи...“ и запяват всички, и възникват нови познания, и темата за дълга остава наизад. Празникът, големият празник се чувства навсякъде.

Привечер. Пред трибуната са строени бригадирските батальони. Командирът на Централния бригадирски щаб Мария Маринов рапортува на първия секретар на Централния комитет на Партията и председател на Държавния съвет Тодор Живков, че бригадирите са готови за тържествения митинг. Другарят Тодор Живков поздравява „синемладежите“ с 25-годишнината на бригадирското движение. Мощно „ура“ се понася из прохода, дело на младежкото дръзнове-

ГЕРМАНСКАТА ДЕЛЕГАЦИЯ ОТПЪТУВА

В продължение на повече от десет дни в нашия окръг гостува делегация от околния Кьотен, окръг Хале. Германска демократична република. По време на своето пребиваване тя посети много селища в окръга, запозна се с организацията на агропромишлените комплекси. Навсякъде нейните срещи с трудещите се бяха израз на дружески, сърдечни отношения между българския и германския народ.

В петък се състоя среща на бюрото на Окръжния комитет на БКП с членовете на делегацията.

Представителите на Германската демократична република отпътуваха за родината си.



Трибуната е официалните гости. Тук са първият секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет Тодор Живков, други изтъкнати партийни, стопански и комсомолски дейци, между които първият секретар на ОК на БКП Димитър Стоянов, председателят на ОНС Димитър Тужаров, секретарят на ОК на БКП Никола Василев.

не. На празнично украсената трибуна заедно с другаря Тодор Живков заемат места членът на Политбюро на ЦК на БКП, заместник-председател на Министерския съвет и бивш командир на Националната младежка бригада „Георги Димитров“ Пенчо Кубадински, кандидат-членът на Политбюро на ЦК на Партията и заместник-председател на Държавния съвет Пеко Таков, първият секретар на Централния комитет на ДКМС и председател на Комитета за младежта и спорта Иван Панев, завеждащият отдел „Организационен“ на ЦК на БКП Съботин Генов, първият секретар на Окръжния комитет на БКП във Велико Търново Димитър Стоянов, председател на Окръжния народен съвет във Велико Търново Димитър Тужаров, партийни и стопански ръководители от Велико Търновски, Старозагорски и други окръзи, комсомолски ръководители, ветерани-бригадери и други.

Тържеството откри Тодорка Мурджева, секретар на ЦК на ДКМС.

Слово за 25-годишния юбилей на бригадирското движение произнесе Иван Панев. Той говори за възторжените строители на Ханнбоаз, за славните дела на българската младеж, за приноса на бригадирското движение в изграждането на социалистическа България. Другарят Панев изтъкна, че когато Партията на българските комунисти поведе трудовия народ в строително настъпление, безсмъртният Димитров посочи бригадите като достоен приемник на младежкото революционно движение. Двадесет и пет годишната бригадирска биография е богата с паметни събития, имена и трудови прозвон. Ентузиастично отряда младежи, а още на по-сво-

те размери работа върху строителната карта на България. Ханнбоаз и Перник — Волюк става наха олицетворение на мъжеството и доблест, на беззаветна преданост към делото на социализма. В бригадите се възпитава цели поколения комсомолци. Истинско национално богатство е, — каза др. Панев, — че за тези двадесет и пет години над 4 милиона младежи и девойки преминаха през бригадирския университет.

По-нататък той отбеляза, че Априлският пленум на ЦК на БКП през 1956 година даде възможност с нова сила да се развие бригадирското движение. Решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на Комсомола поставиха нови изисквания пред това движение. В наши дни, каза др. Панев, насърчавано и подкрепено от Централния комитет на Партията и лично от големия приятел на младежта другарят Тодор Живков, то се превърна във висша школа за активно привличане на младежта в изграждането на материално-техническата база на развито социалистическо общество. През юбилейното бригадирско лято — 1971 г., в летните бригади са участвували 120 000 студенти и средношколци, а общо след есенните бригади техният брой ще надхвърли 400 000. Др. Панев посочи, че строителството на развито социалистическо общество, осъществяването на грандиозните задачи, които начерта пред нашия народ Партията на българските комунисти, е най-висшият класово-партиен дълг на младежта. Той увери, Централния комитет на нашата Партия, че младото поколение на България ще изпълни своя класов и партийен дълг и ще бъде докрай ентусиазирано и същително в негово дело за изграждане на зряло

социалистическо общество. От името на Централния комитет на Партията приветствие към бригадирите поднесе членът на Политбюро на ЦК на БКП и заместник-председател на Министерския съвет Пенчо Кубадински, първият бригадирски командир.

В своето топло слово др. Кубадински подчерта изключителната роля, която заема легендарният Балкан в нашата история. Днес ние сме събрали тук, в Стара планина, — каза той, — където през османско робство са бродили непокорни хайдутини и бунтовници, намирам се в прохода, по който по-късно премина генерал Гурко начело на своята армия, за да прогони поробителите и възвеси свободата на сълънчева Тракия. Тук наблизно, в дебрите на Балкана на легендарния връх Бузлуджа преди 80 години бе създадена от Димитър Благоев и неговите верни съратници Българската комунистическа партия, повела народа на борба за социална справедливост, за социализъм. Ние сме в Балкана, закрилник на борбите за свобода. Тук преди Девети септември бродеха партизани и партизани. Ние сме в Ханнбоаз, старопланинския проход, свързал навеките името си с младежта, проход легенда, дело на младежкото бригадирско движение, на българската младеж. Тук, в дебрите на древния Балкан, който мълви и разказва приказки и легенди за славното далечно минало, тук, в този древен кът на нашата българска земя преди четвърт век бе сложено началото на бригадирското движение. Така младежите откликнаха на призива на Партията, назова на Родината да дадат своя принос за преуспяването на младата ни социалистическа държава.

Др. Кубадински подчерта, че решението на Централния комитет на Партията да се ознаменува 25-годишнината на бригадирското движение е израз на високата оценка, която Партията

● На 4 стр.

ПРЕДСРЪЧНО

Разгорялото се социалистическо съревнование в чест на Празника на свободата продължава с неотслабваща сила. В резултат на това хубавите успехи на трудовите колективи постоянно растат и се посвещават на 54-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Между колективите, които предсрочно изпълниха деветмесечните си планове и продължават да работят за завоюването на челни места в съревнованието са Комбинатът за строителни материали във Велико Търново. Смесеното автостроителство на кло на ДАТ и клоунът на ДСП „Родона“ в Полски Тръмбеш.

Майсторите на керамични изделия осигуряват за нуждите на строителството надпланова продукция за повече от 140 000 лева, а колективът, който изработва стъклена вата, ще произведе 140 т вългета и 44 т вата в повече.

Колективът на автотранспортните работници от Полски Тръмбеш прие допълнително обещание — до края на декемврийското да реализира надпланова печалба за 20 000 лева, а работниците от кло на ДСП „Родона“ се задължиха да изкупят 30 т месо над плана.

По материали на Д. Митчев и Л. Ангелски.

Кубински младежи в древния град

От няколко дни в нашата страна са 70 младежи и девойки от геронина Куба.

В неделя привечер те пристигнаха във Велико Търново, сърдечно посрещнати от работници на Окръжния комитет на Комсомола. Понорни от училище „П. Р. Славейков“ им поднесоха цве-

ДВЕ СИСТЕМИ — ДВА РЕЗУЛТАТА

Социалните изменения при капитализма водят до обществени антагонизми • Работническата класа — основна производителна сила на обществото • Автоматите и човекът

Преди повече от 20 години икономистът Жан Фурастие в книгата си „Великата надежда на XX век“ предсказваше, че развитието на третичната сфера ще продължи до тогава, до като тя не обхване приблизително 80 процента от трудоспособното население. Макар, че аргументацията на Фурастие се ока за погрешна, тъй като той обясняваше това увеличаване с малките възможности на разпространяването на техническия прогрес върху услугите, забелязана от него тенденция действително се развива. В Съединените щати още в средата на 50-те години броят на заетите в непроизводителните отрасли надхвърли заетостта в промишлеността и селското стопанство, взети заедно. Особено силно нарасна броят на работещите в държавния и административния апарат, в просветата и здравеопазването, а също във финансовите учреждения, рекламните предприятия и т. н.

Това е свързано с такива характерни черти на съвременния капитализъм като развитието на държавно-монополистичните тенденции и бюрократизацията на обществото. От друга страна, намаляването на броя на селскостопанското население е резултат от разоряването на дребните и средни селски стопанства, което в капиталистическите страни все действително гигантски мащаби. Но в същото време относителното съкращаване на производителното население е безспорен показател за икономическия и техническия прогрес, на което обръща внимание още К. Маркс в „Капиталът“.

При капитализма социалните изменения водят до появяването на нови обществени антагонизми, до изостряне на класовите конфликти. При социализма се развива обратния процес: укрепва социалното и морално-политическо единство на целия народ. „Политиката на партията, каза на 24-ия конгрес на КПСС Л. И. Брежнев, има за цел да съдейства за сближаването на работническата класа, колективното селскостопанство и интелигенцията, за постепенното преодоляване на съществени различия между гра-

да и селото, между умствения и физическия труд. Това е един от главните участъци в награждането на безкласовото комунистическо общество“.

Как се развива при социализма процесът на междустропеловите премествания на населението? В социалистическите държави естествено не действуват специфичните за капитализма причини за разрастване на сферата на услугите. В Съветския съюз например рекламата никога няма да вземе такъв широк характер, определен от междукapиалистическата конкуренция, както в САЩ. Но и в СССР делът на заетите в материалното производство сравнително се съкращава. Докато през 1950 г. на този дял (с изключение на транспорта) е възлизал на 72,5 на сто от цялото работещо население, то през 1968 година — той е бил вече 65 на сто. Това намаляване е станало главно за сметка на съкращаване броя на заетите в селското стопанство.

Заетостта в селското стопанство на СССР и напредъкът се намалява поради внедряването на нова техника и повишаване на продуктивността. По-малък брой работещи се осигуряват предвиденото от новата петилика увеличение на селското стопанско производство. При това се продължава процесът на изменение на състава на селскостопанското население. Днешният и в още по-голяма степен утрешният ден на съветското село се определя от механизаторите, агрономите, техниците, инженерите и икономистите, т. е. от квалифицираните специалисти. В СССР няма и не може да съществува проблемът за разоряване на селските стопанства. Селската младеж, получавайки образование, обикновено остава да работи на село, но естествено тя се занимава вече с по-квалифициран труд.

През следващите години общо взето ще остане стабилна заетостта в транспорта. Естествено то увеличение може да засегне само въздушния и автомобилния транспорт. Нарастването на заетостта в съветската промишленост и строителството ще продължи, макар и не с

такава високи темпове, както преди. Това е свързано по-специално с факта, че поради поставяне на ударението върху понататъшната интензификация на производството възможностите за преминаване на работната сила от другите отрасли в промишлеността се намаляват.

В здравеопазването, просветата и науката през 1950 г. е било заето 7,7 на сто от работещото население на СССР, а през 1968 г. — вече 14,7 процента. Общо в сферата на услугите в СССР работят най-малко 25 процента. Но този брой не може да осигури бързо растящите потребности на населението. Ето защо в бъдеще в СССР ще се запази високият темп на увеличаване на броя на работещите в областта на услугите.

Какво е въздействието на научно-техническата революция върху професионално-квалификационния състав на трудещото население в социалистическите и в капиталистическите страни? Първо, наблюдава се бързо увеличаване на броя на работниците на нефизическия труд наред с относителното, а понякога и с абсолютното съкращаване числеността на работниците на физическия труд.

Второ, особено бързо расте броят на инженерно-техническите и научните работници.

През 1960 г. в Съветския съюз работеха 8 784 000 души с висше и средно специално образование. До ноември 1968 г. те бяха вече почти двойно повече — 14 956 000 души. Според предвижданията на института за конкретни социални изследвания при Академията на науките на СССР, тази специална група ще нарасне към 1975 г. до 22,7 милиона души (18,5 процента от заетото население), като до това време ще надмине числеността на селяните. В САЩ професионалната група „специалисти“, ИТР и сродните професии за 1950—1965 г. се е увеличила с 4,4 милиона души.

В сравнение с другите категории това са няколко пъти по-високи темпове на увеличаване. В отраслите, които са най-възприемчиви към научно-техническата революция, където подпопозването на съоръженията се извършва особено бързо (в авиоработната, електротехническата, нефтохимическата промишленост и т. н.) делът на всички тези групи трудещи се, обединявани от названието „белите якички“, съставлява около половината от заетите.

Във връзка с увеличаването на дела на лицата на нефизическия труд възниква въпросът за съотношението на тази социална група с работническата класа. На времето марксистите ясно отделяха работническата класа от служещите и интелигенцията и това бе правилно: твърде голяма бе разликата в нивото на доходите и начина на живот. Сега обаче положението чувствително се измени: преобладаващото мнозинство от интелигенцията и служещите в развитите капиталистически страни стана в пълния смисъл на думата „пролетарий на умствения труд“. Техните заплати се доближиха до средната заплата на работниците, а в редица случаи се оказват дори по-ниски от нея. В производствената структура те играят същата роля на „винтов“ на работния механизъм, от собствеността на средствата за производство, те са също толкова далеч, както и работниците.

Социалистическото общество, при което няма основания за възникване на антагонистично противоречие между управляващата работническа класа и интелигенцията, върви към преодоляване на социалните различия, по пътя на всеобщата „интелектуализация“. При комунизма, когато трудът на всеки човек придобива творчески характер, когато се повиши несравнимо културното равнище на всички трудещи се, интелигенцията, както се отбелязва в програмата на КПСС, „ще престане да бъде особен социален слой“ и ще се отъждества с цялото общество.

За повишаването на културата и образоваността на съветската работническа класа свидетелствуват цифрите от последните преброявания на населението. Докато през 1959 г. на всеки 386 души работници са се падали 386 души с висше и средно образование, сега се падат над 550 души. „Работническата класа, заявя на 24-ия конгрес на КПСС Л. И. Брежнев, бе и си

остава основната производителна сила на обществото. Нейната революционност, дисциплинираност, организираност и колективизъм определят ръководното и положението в системата на социалистическите обществени отношения“.

Понякога възниква въпросът: възможно ли е, че в бъдеще автоматите ще изместят човека. От фантастичните романи е известно, че много учени и писатели рисуват именно такава бъдещата цивилизация. Но нека разсъждаваме логически. От доста дълго време на Луната успешно работи съветският луноход, който се движи по нейната повърхност без помощта на човека. Но за създаването на подобна самодвижеща се машина не е необходим трудът на много, може би на хиляди хора, които разрабтаваха детайлите и възлите на автоматите или участваха в подготовката на условията, без които е невъзможно създаването на тези автомати.

Фетишизмът под каквато и да е форма е опасен, включително и фетишизмът на машините. Може, разбира се, да се рисуват апокалиптични картини за побеждаването на човека от роботите, но в крайна сметка без човека тези работи не биха могли да се появят. Френският академик Луи дьо Бройл бе съвършено прав, когато казва, че главният двигател на научния прогрес е бил и ще си остане човешкият разум.

Евгений АМБАРЦУМОВ
кандидат на историческите науки
Агенция „Новости“ — БТА



Вид от обновения център на град Видин.
Пресфотото — БТА Сн.: Димитър ДЕЙНОВ

Виновни ли са децата?

Привечер. Работният ден е завършил и по улицата „Харалам Стоянов“ на гара Горна Оряховица моторните превозни средства едно след друго превозват работниците до съседните села. Шумът им заглушава виковете на играещите наблизо деца. Изведнъж топката се търкулва надолу към улицата. Шестгодишният Ростислав изтича да я вземе. Чува се писък, спирачките изскърпят пронизително, но... Ростислав е попаднал под гумите на минаващия мотоциклет.

Още от ранна възраст ние втъпяваме на децата си, че на улицата не бива да се играе, защото е опасно. Да, съветите са добри, само че въпросът е: къде да играят? На гара Горна Оряховица няма нито ед

на площадка или парк, където нашите деца биха могли да играят без опасност за живота им. Нещо повече, в единствения детски парк в заповедно строителство на жилищни блокове. А парчетът, който отлавна трибуната да е поставен „пред училище „Отец Паисий“, липсва. Старото училище се ползува за други нужди и на вратата му виси табелка с лаконичен надпис: „Влизането забранено“. А не би ли било по-добре в него да учат децата от началния курс? Тогава и родителите ще са спокойни, защото ще знаят, че в него има двор, където децата им ще играят без да има опасност от превозните средства.

Катя НИКОЛОВА

Да уважаваме културните учреждения и себе си

Отдавна не бях идвал във великотърновската Окръжна библиотека. Всичко в нея е обновенно, в образцов ред и чисто та. Две млади библиотекарки са готовност обслужват читателите, предразполагат към работа с книгата.

Влизат двама младежи. Хвърлят поглед към единия от тях с „умерена“ брада, добре обличен и изведнъж... на краката му вместо обувки или летни сандали — смазани отзад платненни гумени, точно такива, с каквито децата ни ходят в часовете по физкультура, само че обзавезани.

Дали това не е началото на „нещо повече“ от западната хиппимода! Спешит подражател допри не подозира, че постъпката му граничи с кощунството. Защото за нас библиотеките, културните домове и театрите са истински храмове, в които влизаме с чисти тела и мисли.

Ядът ми стихна пред мисълта, че все пак това е само единичен случай. И се зарадвах, като погледнах хилядите книги и спретнатите млади читатели, дошли в този ранен следобед да черпат познания в уютната старопрестолния град.

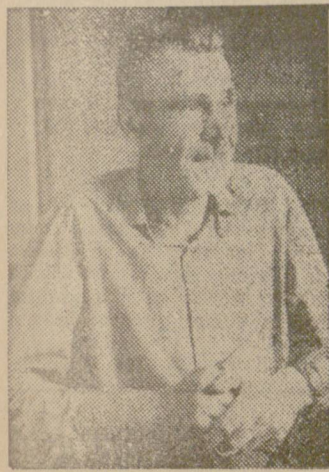
Димо ДИМОВ

На социално-етични теми

ДОВЕРИЕ ЗА... 200 ЛЕВА

По следите на две научни съобщения • Един учител търгува с присвоен исторически документ • Втора игра на доверие в Михалци • Размисли за старопечатните отдели към народните читалища и музейните сбирки

С ГОРДОСТТА НА СТОПАНИН



13 май 1971 година. Киноса лонът в кв. „Победа“ в Бургас е препълнен. Тук са учениците от основно училище „Христо Ботев“. Започва възбуждащата вечер, посветена на икономическото развитие на нашата страна. Всички притихват. Погледите се устремяват напред, когато зад трибуната се изправя скъпостен гост от сивосивия завод за стоманобетонни изделия „Г. Терзиев“. Висок и строен, с меки катифени очи, Димитър Добрев започва малко смутено. Постепенно гласът му укрепва, изписва се над смяхливите лещиски лица. Уверено разказва за родината Свещов, за неговото минало и исторически забележителности, за Алеко, който нарече себе си „Щастливец“, но не можа да вкуси от човешкото щастие.

А сега — за любимия завод. Денят отдалечен Бургас не знае много за него, но бригадир-комунист Димитър Добрев го познава като ръцете си. Той е бил на строителната площадка. От пускането му в експлоатация досега, вече една десет години, работи в него. За това толкова обич прелива в очите му.

...Колко бързо минават годините! Димитър Добрев е вече на петдесет и пет. По лицето му играят леки бръчки, ко-

сата му е прошарена. Той помни миналото си — рибар, докер в пристанището. А мъката, тази несретница, все върви по петите му, немотията го преследва. Светляната на освободителния Девети септември докосна и него. Димитър тръгна с Първа българска армия към фронта, участва във втората фаза на Отечествената война. Помни и немиците, и „катюшките“, и форсирането на Драва. Там го ранява.

През 1946 година той е вече в партийните редни. Бурни години — избори, победи, борба за всеки човек, понякога и разочарование. В завода всички го познават. Говорят с уважение за него, въпреки че по-популярна и той се „горещи“. Но винаги за правдата, за истината. Може ли той, членът на партийното бюро и на стопанския съвет да бъде спокоен, когато нещо не върви.

— Хубава е моята бригада, хората са добри. Само трябва да ги разбереш, да надникнеш в душата им — казва сякаш на себе си бригадирът. После леките бръчки за сенчат лицето му. — Е, случва се, хора всякакви. Някой избухне, пухти, ядоса се. Да му се скараш ли, да го нагубиш ли? Напи и той за доброто на бригадата, за работата. Трябва да се цени достойнството на човешка. И никогата да не го нагубяваш. Защото раната от лоша дума не може да зарасне лесно. Трябва да общуваш с хората, да имаш верен подход към тях. Човешката топлина си нищо не може да се замени.

... Всеки ден един висок, строен мъж прекрчва портала на завод „Георги Терзиев“ и се отправя към първи цех. Крайката му е уверена, в очите му напирва гордостта на стопанина, меката им светлина гали хора, машини. Това е той — Димитър Добрев, един от уважаваните дългогодишни работници в завода — комунист, бригадир, другар и приятел.

СЪБИ ПРОКОПИЕВ

В брой 18 на „Известията на държавните архиви“ от миналата година и в брой 3 на в. „Поглед“ от 18 януари т. г. бяха поместени две научни съобщения за уникален ръкопис на отец Матей Преображенски. Те привлякоха вниманието на читателите, но същевременно породиха недоумение, тъй като бяха от един и същи първоисточник, а се поднасяха като открития. Съобщенията обаче сериозно разтревожиха обществеността в Михалци, чиято читалище беше собственик на ръкописа, но вече изчезнал. Благодарение на тях читалищното ръководство не след дълго откри, че този ценен исторически документ е бил присвоен от бившия учител в селото Николай Петков Петков.

Като един от ръководителите на читалищния хор той се е ползувал с доверие и е имал свободен достъп в библиотеката, а често пъти е оставял и сам в нея. Така попаднал на „Личната книжка“ на отец Матей Преображенски, писана от 1853 до 1855 година. Това е първият негов оригинален ръкопис, открит досега, който съдържа 224 страници и ценни автобиографични данни за живота и делото му, за характера на конкретната историческа обстановка, свидетелстваща за вярата на народа в освободителната мисия на Русия. Той ни дава и отговор на спора за рождената дата на бележника възрожденец и спомогател да се установи авторството и на други негови произведения.

С „Личната книжка“ на леда на нашата национална освободителна борба Н. Петков се е хвалил, че при тежата „немо“, което ако предаде ще бъде пречка за студент без изпит. И дори повече — решил да търгува. Най-напред, раз-

бира се, направил „справка“ — тук-там, за да се увери в стойността на ръкописа и вероятно да не се излъже в цената. Такава „справка“ е направил дори в Окръжния исторически музей. После... той знае кому може да е нужен такъв източник и посетил писателя Николай Хайтов и Богомил Райнов, а кой знае и още колко други, на които го предложил срещу „прилична“ сума. Удрил на какъв той „отбил“ от цената и от 750 лева, при повторно посещение при проф. Борис Яновски „склонил“ да го продаде за 200. Между другото навсякъде казвал, че ръкописът му е скъп семеен спомен, но... му трябвали пари.

Какво падение! Каква ни зост! Да продаде доверие то си за 200 лева! Да търгува с паметта на изтъкнат деец на националната революция, с историята на родния си край! Не е ли това вид предателство?

Случаят е скандален. Един дребен учител, забравил високата си отговорност като възпитател и своето място в нашия социалистически строй, подригнал доверие, дадено му от обществеността в серло то, стана жалък търговец, който лъже, за да продаде присвоен документ.

Низко и оскърбително за един учител — име, което събужда мисли и чувства, свързани с чистота, име, което цял живот се споме нава с благодарност.

В Михалци, не само след това светотатство, се шушукат и много други неща по адрес на този учител, все несъвместими с високо благородната професия. Може би трябва да се тръгне и по тях, за да се види по-пълно образът на Н. Петков. И обществеността в селото е длъжна да различи

истината. Това би било най-добрият урок, който не бива да се забравя. Но дори само кощунството с ръкописа да беше, пак е достатъчно да се вземе ясно и категорично решение. Какво доверие може да има родител в такъв учител? Как ще го гледат неговите ученици и ще издържат ли той на чистотата на техния поглед?

И друго: извод трябва да си направим обществеността в Михалци. Това е втори случай на игра на доверие тук. Едва ли е забравен примерът с предадената на ходка от сребърни и медни монети на съвсем непознат. Дошъл някой си, представил се, че е от Окръжния исторически музей и му предали цялата находка, без да му поискат каквато и да е документ, без дори да го попитат за името му. Просто — на юнашко доверие.

Чудно наистина!

Хора с нечисти съвести е имало винаги. Макар и рядко те се срещат и в нашето общество. Това добре се знае, но пак се предовярваме, забравяме какво е бдителност, съобразителност и без да цем правим услуга на покварени елементи.

Но... има и нещо друго, по което трябва да се помисли — небрежността. Ръкописът на отец Матей Преображенски, а и други старопечатни книги в Михалци се съхраняват без инвентарни номера, което говори, че те не се водят никъде и до тях винаги има отворена пътека за злоупотреби. Ако този документ имаше инвентарен номер едва ли проф. Б. Яновски, пък и кой да е, щеше да се съгласи да го купи.

Случаят, който едва ли е първи и едва ли ще бъ-

де последен, навежда на сериозни размисли. Наши те читалища, голям брой от които са столетници, притежават много ценни книги. Те почти не се използват, а някои от тях, като „Личната книжка“ на отец Матей Преображенски едва сега стават достояние на науката. Не е ли време да се решат те да се приемат от Окръжната библиотека, където стойността им би била далеч по-голяма, защото ще бъдат достояние на повече хора и ще се съхраняват при по-добри условия. В Михалци например терзист книги са поставени в един шкаф в кинокабината, където се скъсява животът им.

Същият въпрос може да се постави и за музейните сбирки. В тях също се съхраняват скъпи документи и предмети, не при добри условия, като също са достояние на ограничен брой посетители и не са застраховани от похищения. Нека да има музейни сбирки, но за началото на нашия кооперативен строй, за историята на предприятията, етнографски, мемориални. Всичко онова обаче, което би обогатило представата ни за богатото минало, зашто да не се обособи например в етнически краеведски музей. Такива музеи у нас още няма и са една пазнизна. В Полтавския краеведски музей например аз бях възхитен от богатото му многообразие и излязох от него с по-ясна представа за този край, в дъх и онова, което не може да се види по друг начин. Такъв музей би бил жива история, един разкошен урок за родния край, който никогата няма да се забравя. И най-важното това би ни предпазило от „нечисти“ ръце.

Илия МОНОВ

РЕФРЕНЪТ ЗА ПОКРИВНИТЕ ФЕРМИ

На обект „Цех за мергелна вата“ в Полски Тръмбеш — нищо ново

Евтин ли е „поевтиненият вариант“? • Защо се забавя изпълне-

нието на решенията на бюро на Окръжния комитет на БКП?

Надалече от Полски Тръмбеш, в подножието на хълма „Странджа“ се извисяват корпусите на новия цех за мергелна вата. За всеки новодошъл картината на обекта е радостна, защото виждат как хора и техника са в постоянно движение и изграждат още едно звено от материално-техническата база за строителното ни производство. Но то не са впечатления за този, който идва на площадката за първи път.

Несколькократните проверки по казват, че тук са преминали всички възможни и невъзможни „граници“ за изоставане изобщо, че през последните месеци звучи един и същи рефрен за опривняване — рефренът за покривните ферми. Струва ми се, че е забравена всеизвестната максима, че обектите малки или големи се играждат от хора, които се направляват от съответни ръководства и специалисти. В конкретния случай има два центъра, в които като във фокус се пречупват недостатъците на много звена и институти — инвеститори в лицето на съответните обединения и главните изпълнители — Стройрайонът в Павликени и Строителното управление във Велико Търново.

Обектът по тяхна вина няма да бъде предаден в предвидени срокове, защото само месец след първата му копка „Завод проект“ — София внася промени в първоначалния проект за покривните ферми. С това се дава тон за тъй наречените „поевтиненият вариант“ на фермите, които са били изработени в Червен бряг и доставени на площадката за монтиране. Но те се оказват впоследствие непригодни, ако не се подсилват.

Близко 10 месеца се умува над тях, ценно време е пропуснато, за да се разгърнат строителните и монтажните работи. И затова всички графични се просрочват. В тези дни може да се видят как колите, натоварени с тези вече прословути ферми, се отпращат за подсилване в завода в Червен бряг. А е възможно да се организира изпращането само на няколко електрогенератора на площадката, за да ги подсилват на място. Оказва се, че в завода по тях се работи „между другото“ и често колите се връщат празни. По този начин продължава излишното разкарване на коли и ферми до Червен бряг и обратно. Затова толкова време 8-десетовата площ стои непокрита и се пречи да се извършват останалите видове строително-монтажни работи. (Трябва ли да се припомня, че наближава зимата?) А в това време е възможно да се започнат двете пещи, чиято стойност е за около 400 000 лева, да се довършат фундаменти те за машините и инсталациите, да се издигне тухлената зидария, да се приключи с вертикалната планировка. Много време е загубено с този „поевтиненият“ вариант, който фактически вече е станал твърде скъп. Интересно е да се разбере какви санкции ще понесат проектантите-рационализатори?

Но макар и късно изход винаги може да се намери. Той е посочен в решенията на бюро на Окръжния комитет на БКП от 6 септември т. г. В тях между другото се посочва, че до 15 септември т. г. Строителното управление следва да приеме мероприятия за преодоляване на изоставането, като се вземат мерки за подобряването на работата на всички отдели и служби, а в срок до 20 септември под ръководството на ГНС да се разработи конкретен график за всеки обект, да се следи по десетдневки, да се създаде организация за пълно използване на работната ръка и техниката при удължен работен ден, да се разгърне широка политическа работа сред строите-

лите... Но по времето на нашата проверка (14 септември) не беше изпълнено нито едно, нито друго решение. Защо трябва да се изчакват крайните срокове?

С една дума изтече първата петнадесетдневка на месеца, а до края на втората, задачата е да се изпълни 76 на сто от годишната програма. Как ще бъде изпълнена като на обекта и сега няма почти нищо ново?

Приятно впечатление прави, че тук е вече орденоносецът Станислав Шомев, но неспирно е, че понякога по десетки работници от съседните села си отиват, без да бъдат заменени с други. Не достигат самосвали те за баласта, а нивото на реката се покачва и в бъдеще трудно ще се добиват инертни материали.

На обекта обаче по нищо не личи, че положението е тревожно. А дошло ли ще бъде, ако на всеки подобен има поставен надпис, обозначаващ това, което предстои да се прави и от кого, със строго определени срокове? Не могат ли и тук да се илюстрират постиженията и слабостите с „мълнии“ или с нещо друго? И накрая без да смятаме, че сме изчерпали сложния комплекс от субективни и обективни причини считаме, че е необходимо към строителството на този обект, с ясно определени начални и крайни срокове, с резерви, които ще се използват за прекъсването на този продължителен рефрен за покривните ферми.

Михаил МАНОЛОВ

По-големи грижи за резервата на остров Вардим

През последните години наука та издига все по-решителен глас за опазване на флората и фауната на страната. За спасяване от изчезване на редки дървесни видове и от изтриване на редки птици и животни държавата създава резервати или охранявани и защитени от законите местности.

Със заповед 575 от 5 март 1971 година островът край село Вардим е обявен за резерват. В този район е забранено ловуването, риболовът, смущаването на животните и изсичането на дърветата. Обаче някои хора все още в карат „по старому“. Браконieri ходят с лодки и стрелят по птиците, ловят риба, секат дърветата, палат огньовете. Някои свинешки дорси са си усетили тук плажа! Това не би било толкова лошо, ако покрай това удоволствие не се преследваха птиците и въпреки изричната забрана не се ловеше риба.

Крайно време е да се вземат решителни мерки срещу браконьерите. Държавата е отредила строги наказания за тези, които нарушават закона за защита на природата и дълг на изпълнителните органи е да ги прилагат с цялата им строгост.

Николай МИЛЧЕВ



Значителна част от продукцията на Завода за радиоприемници във Велико Търново е предназначена за износ. Ето защо въпросът за качеството на продукцията е един от най-важните.

Началникът на ОТК Белчо Белчев щателно проверява всеки автомобилен радиоприемник, произвеждан във втори монтажен цех.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

Главният механик

Във фабрика „Етър“ — Велико Търново работят много техници, шлосери и елтехници, но когато стане някоя голяма авария, нейното отстраняване не минава без участието на бай Станчо. Така тук наричат Станчо Димитров, който вече пета година работи в предприятието. Работата на този скромен и трудолюбив ръководител е неразрывно свързана с историята на фабриката. За него няма умора, няма „часове за почивка“...

Сутрин рано главният механик Станчо Димитров ще прегледа машините, ще надзърне и в работилницата. С машините той ще бъде и до късно през нощта, защото е и активен участник в рационализаторското движение. За примерната си трудова дейност бай Станчо е награждаван многократно. Той е носител на Народен орден на труда — бронзов и най-значателен отличник на Министерството на химията.

Илка ХРИСТОВА

С пълни сили

Дойде време за прибиране на пролетните и работната ръка е повече от нужна. За пълното мобилизиране на силите в Джулюница помагат и общинският комитет на Отечествения фронт. Както други години и сега специални комисии обхождат домовете на всички незеати в производството — трудо

устроени, домашни, пенсионери, за да ги привлечат в помощта на селското стопанство. Част от хората се насочват към ДИП „Домат“, а останалите помагат при чистенето на захарното шекло и най-вече в бележното на царевичната, идваща непрекъснато от комбайните.

Стоян ЖЕКОВ

ДСО „Булгарплод“ — Велико Търново

търси

да назначи: ШОФЬОРИ, РАБОТНИЦИ НА ТОВАРНИ КОЛИ, МАНИПУЛАНТИ И ЧУКАЧИ НА ЗЕЛЕНЧУКОВ АМБАЛАЖ.

Може и пенсионери.

Справки при Управлението на предприятието.

Химически комбинат — Свищов

търси

да приеме на работа неограничен брой работници от следните специалности:

Дежурни шлосери
Шлосери-монтажи
Електро-монтажи
Електро-техници
Апаратчици
Шлосери по ремонта
Пещари и пом. пещари
Общи работници за складовите на Целулозния завод
Машинисти-компресористи
Прибористи към отдел КИП
Пълначи на бутилки за киселород
Електрокаристи
Водопроводчици
Деж. ел. монтажници
Машинисти-помписти
Работници за отдел КИП и А
Пом. огньари
Турбинисти
Деж. гл. ел. табло
Стругари
Котляри
Гумирьовици
Справки — „Личен състав“ при комбината — Свищов.
Телефони: 21-41, 21-42, 21-43, 23-51, 23-52.

Адресът е: „Пловдив, светската палата“

Беседа с директора на светската палата Виталий КРАСОВСКИ

Главното събитие за светските хора тази година е XXIV конгрес на нашата партия, който отчете резултатите от развитието на светската страна през осмата петилетка и определи най-важните задачи на новия петгодишен план.

Ние се стремим да покажем в нашето изложение постиженията на светския народ през изтеклите години и перспективите за развитие на народното стопанство на СССР.

Тази година е също година на десетилетието от започването на полети на човека в космоса.

Специален щанд разказва как космическата стая, която донесе на светския съюз полетът на Юрий Гагарин, се умножава с нови постижения на СССР в изпълнение на различните етапи на космическата програма.

Пътят за космоса не е постлан с лаври, това е едно трудно и благородно дело и човечеството никога не ще забравя подвига на тримата светски космонавти — първия екипаж на първата в света обитаема научна орбитална станция, чието създаване представлява крачка напред по пътя към междупланетните полети.

Гостите на палатата ще видят макет на космическия кораб „Восток“, макети на междупланетните автоматични станции „Луна-2“, „Луна-3“, „Луна-9“, „Луна-10“, модел на самоходната лаборатория „Луноход-1“, макет на космонавта „Беркут“. В експозицията са включени документални кадри, които са фиксирани светските космонавти по време на космически полети, на тренировки и занятия на Земята, на отиди и в семейен кръг, ще научат за огромните практически резултати и възможности, които овладяването на космическото пространство дава на човечеството.

В нашата експозиция ние показваме и дълбоките приятелски връзки, които съединяват светския съюз и Народна република България. На тази тема е посветена уводната зала, където са поместени снимки от работата на XXIV конгрес на КПСС и X конгрес на БКП и дружеските срещи на светската и българската делегации на конгресите. За светско-българското сътрудничество в различни области на икономическия и културен живот разказват и другите раздели на палатата.

Като самостоятелен раздел се представя на панаира Азърбейджанската ССР. Организаторите на експозицията са решили да създадат републиката в миниатюра. Тук може да се види макет на знаменитото морско предприятие „Нефтьни камъни“ и действащ макет на самонапорна дъждовална система, продукти на промишлеността и селското стопанство и археологически находки на академията на науките, национални костюми и музикални инструменти, предмети на износа и оригинални произведения на азербейджанските художници и графичи. За спомен от посещенията на раздела посетителите получават значки.

ВЪПРОС: Международният панаир в Пловдив днес повече се превръща в преглед на научно-техническите постижения на участниците в него. С какво светският съюз излиза на прегледа тази година?

— В палатата са представени съвременни промишлени съоръжения и продукция на всички водещи отрасли на народното стопанство.

Разделът на машиностроението се открива с голяма група стругове. През изтеклата петилетка машиностроителната промишленост даде на народното стопанство съоръжения с висока и особено висока точност, нови стругове-автомати и цели автоматични линии, голям брой стругове с програмно управление, стругове, основани върху прилагането на нови прогресивни начини за обработка на метала (ултразвукова, електрохимическа, електрофизическа и др.).

Интерес за специалистите представлява уникалният сархточен координатно-разтачен струг с оптическа измервателна система, която позволява да се измерва с точност до една десетиледна от милиметъра. От друга страна в експозицията е включен и струг за дименсионно производство, който е особено удобен за използване в малки предприятия.

Със заслужена слава в много страни на света се ползват светските заваръчни съоръже-

ния. Светската заваръчна техника позволи за първи път в света да се направи заварка на метали в Космоса. През последните години в тази област се появява интересни новости. В светската палата се демонстрират няколко типа заваръчни машини включително широко използваният полуавтомат за ръчно-лъгово заваряване.

ВЪПРОС: През последните години в светския съюз силно се разви уредостроенето — един от водещите отрасли на научно-техническия прогрес. Как се представя този отрасъл на панаира в Пловдив?

— В Пловдив ние показваме голям брой съвременни контролни измервателни, електро-радиоизмервателни и оптически уреди, апаратура за телефонна и радиовръзка, модели на най-новите хроматографи и газоанализатори. За първи път на Пловдивския панаир се показват автоматични самопишещ прибори КС-2, лабораторният хроматограф „Цвет-5“. Уникален уред, който няма аналогичен в световното уредостроене, е високоволютизираният измервателен магазин на съпротивлението Р-4043.

На панаира се излагат и най-добрите образци на медицинската техника. Между тях са апарати за изкуствено дишане и вентилация на белите дробове, станциите за изкуствено дишане, апарати, уред за лекуване на болести с електрошока.

Напоследък светските учени и инженери работят успешно върху създаването на уреди, които биха позволили да се извършва лечение или да се изследва организмът, без да се причиняват неприятни или болезнени усещания на човека. Посетителите ще видят в експозицията миниатюрна радиокапсула, голяма колкото грахово зърно. Достатъчно е човек да я глътне и на специално регистриращо устройство ще бъдат фиксирани всички интересуваша лекаря показания за състоянието на стомаха и червата, което ще позволи да се определи диагнозата.

Ние включихме в експозицията и най-новите радиоизотопни съоръжения за откриване на скрити дефекти в промишлени изделия, в заваръчни шевове. Изложбата в палатата апаратура може успешно да се използва за контрол на заваръчно-монтажни работи при изграждането на обекти в рамките на светско-българското сътрудничество.

ВЪПРОС: Кои раздели на светската палата представяват най-голям интерес за масовия посетител?

— Безусловно, стоките за на родно потребление. Във връзка с решенията на XXIV конгрес на КПСС на този раздел се обръща особено внимание.

Тук показват своята продукция леката и хранителната промишленост, горската и дървообработвателната, химическата и автомобилната.

Светската телевизионна апаратура, която издържа изпита, като осъществяваше редовни предавания от Космоса, се представя от последните марки телевизори. За първи път се показва телевизионния приемник от първи клас „Хоризонт-101“ и последната модификация на популярните „Темпове“ — „Темп-209“. Посетителите ще се запознаят с нови транзисторни радиоприемници, с голям избор на фото- и киноапарату-

ра, на часовници, с най-добрите светски прахосмукачки, хладилници и други стоки за техническо широко потребление.

В експозицията е представен широк асортимент от стоки на битовата химия, включително на новостите — средство против замръзването на прозорци, крем за сънливост „Секунда“, средство за чистене на велур и др. Специален щанд е отделен за нови произведения на светската парфюмерийна промишленост.

На панаира се излагат уютни вилни къщици и мебели гарнитури.

Леката промишленост показва богата колекция от руски кози, нови видове тъкани и шампони забавки. Този раздел на изложението е много ярък и красив. А на специална площадка манекенки от Алма-Атаския дом за модели запознават посетителите с предложенията на светските моделиери за 1971—1972 година.

Както винаги много посетители ще съберат около себе си щанд с изделия на приложното изкуство — каслинско лесно, златоустовска гравюра, изделия от стъкло и кристал. Много красиво изглежда колекцията на изделия от сребро, кехлибар и различни украшения.

Не са забравени и малките посетители на палатата. За тях е създадено къртчето „Детски свят“, където има много играчки — луна стация и малък лунарик. На любознателите на прекрасните детски книги „Межкнига“ може да предложи голям избор от книги. Тук може да си купите харесалата ви книга, албум или грамофонна плоча.

ВЪПРОС: Светският автомобил „ВАЗ-2101“ предизвиква голям интерес в чужбина. Ще бъде ли показан той на панаира?

— Да. На откритата площадка посетителите могат да видят последните марки светски леки автомобили. Между тях е новият лек автомобил „ВАЗ-2101“. С пускането на тези коли производството на леки автомобили в СССР ще се увеличи около четири пъти в сравнение с 1970 година.

ВЪПРОС: Ще участва ли светският съюз в конкурса за най-добри експонати?

— Сега е още рано да говорим за това. Както гласи руската пословица, „плетата се броят на есен“. Но ние имаме цяла редица експонати, които могат да участвуват в конкурса на най-добрите.

Например показаната в светската експозиция електроколичка за разнасяне на фураж по клетките на животните ЕТ-151 има редица предимства в сравнение с фуражоразпределителната количка на американската фирма „Autlo“ СЛ, която е един от най-добрите модели на машини от тази класа. Между най-добрите експонати е електровалякът ЕР-25, който се доставя и на България, машина за поливане и миење, плетачната за предпосевно обилване на семена „колос“, цяла група електромотори, машината за контактно-шевно заваряване, група медицински уреди и инструменти.

В заключение искам да изразя надеждата, че участниците на светския съюз в Пловдивския международен панаир ще получат много полезни познания за развитието на търговията и сътрудничеството между СССР и другите страни, в това число и с Народна република България.

Горско стопанство — с. Буйнови, Великотърновско

търси

правоспособни трактористи за:

Трактор ДТ-54 — булдозер — един за строителство на горски пътища.

Залата по разпенки.

Трактор „Болгар“ 45 У — един за извоз на цели етбл в комплексна сечаска бригада.

Залпачане по разпенките за дърводобива.

На трактористите е осигурено работно облекло, безплатна квартира в горски обекти, храна срещу заплащане и възнаграждение за лоши битови условия.

Постъпване веднага.

3-1

ДТ-1 „Народен магазин“ — Велико Търново

търси

да назначи шофьор за кола УАЗКА — фургон. Справка тел.: 2-36-31 и 2-36-28.

ПРОДАВАМ лека кола „Москвич 407“ — запазена. Справка: Павликени, ул. „Стамболийски“ 75, Трифонов Николай Йорданов.

ПРОДАВАМ спешно лека кола „Москвич 407“. Справка: с. Бурия, окръг Габровски — Къню Иванов Кънев.

Радиозавод — Велико Търново

търси

да назначи:

Шприцори — VI разред.
Стругари, шлосери и фрезисти — V, VI и VII разред.
Мияч на съдове в стола.
Снабдител.
Постъпване веднага.
Заплащане съгласно щата.
Справка „Личен състав“.

3-1

БРИГАДИРСКОТО ДВИЖЕНИЕ — УСТРЕМ НА КРИЛАТА МЛАДОСТ

От 1 стр.

та е давала и дава на принос на българската младеж за социалистическото преустройство на нашата Родина, за нейната безаветна преданост и патриотизъм, за всеотдайния и тържествен труд за благото на Родина. Той изтъква, че българската младеж е заслужила тази висока оценка с готовността си и в най-трудните моменти да твори големи и дръзвени дела, с твърдата си и неотклонна борба за претворяване в живота на решенията на Партията, на нейния Централен комитет.

Бригадирското движение, — каза д-р. Кубадински, — се роди в един труден момент. Ломо то наследство в областта на икономиката затрудняваше нормалния живот на страната. И тогава, както преди няколко години в борбата против фашизма и капитализма, Партията призова на щурм младежта. И се започна оня паметен младежки трудов поход, известен като бригадирско движение! Ние можем да се гордеем, — каза първият бригадирски командир, — че именно от тук от Ханнобаз започна този поход. Ханнобаз, Перник — Волуяк, Язовир „Росница“, линията Ловеч — Троян, далекопроводът Мездра — София — Пловдив, комбинатът „Минкова махала“ — това са славни етапи на бригадирското движение, което на бираше сили, трупаше опит, за да изпее своята най-красива трудова песен край бреговете на Марица, да изгради върху пустото поле модерен съвременен град, който младежта нарече с името на Димитров — Димитровград.

Другарят Кубадински посочи, че безсмъртният вожд на Партията и народа Георги Димитров отдаваше голямо значение на бригадирското движение „не само защото то е един извънредно важен фактор в строителството на нашата народна република и едно сериозно придвижване напред към осъществяването на социалистическото общество у нас, но и особено за това, защото то е неземна школа за възпитанието на самите младежи.“

Бригадирското движение — това бе ентусиазъмът на страната, това бе устремът на крилата младеж, това бе бъдещето на нашата социалистическа Родина — каза д-р. Кубадински — Бригадирското движение — това бе продължение в новата, обстановка на героизма на нашите младежи — ремисии от съпротивата.

По-нататък д-р. Кубадински говори за жизнеността на бригадирското движение, за новия, решителен етап в неговото развитие, настъпил след Априлския пленум на Централния комитет на Партията през 1956 година, за условията, при които се развива то сега, за да отговори на големите задачи, поставени от нашето съвремие.

Нашата Родина, — каза д-р. Кубадински, — се е устремила напред по широката магистрала, начертана от Десетия конгрес на Партията, осветена от програмата за изграждане на зряло социалистическо общество. В този трудов поход и сега, 25 години след неговото създаване, голяма роля играе бригадирското движение. Разрешете ми, скъпи млади бригадирки и бригадири, в този тържествен час да ви покажа на вас и чрез вас и на многохилядната синевлазуга бригадирска армия от всички краища на Родината горещата благодарност на Централния комитет на Партията за вашия самоотвержен труд за изпълнение на историческия Десети конгрес на Партията, за процъфтяването на нашата скъпа социалистическа Родина Народна република България. (Спонтанни възгласи „С БКП напред!“ „Ура!“)

Да живее Българската комунистическа партия — организатор и вълновител на всички наши успехи в социалистическото строителство у нас!

Пламенен привет на нашата героична, дръзковена младеж, на славните бригадири!

„Строим за народната република!“

„Ура, другари!“

Вълнуващи мигове. Не стихват възгласите „БКП — Комсомол“, „Винаги верни на Партията!“, „С БКП напред!“ На трибуната застава първият секретар на Централния комитет на Партията и председател на Държавния съвет Тодор Живков. Той поздравя най-сърдечно ветераните-бригадири, младежите и девойките по случай 25-годишния юбилей на бригадирското движение и пожела на цялата българска младеж нови дръзки и смели дела за развитието на скупото ни отечество Народна република България. Той обявява решението на Държавния съвет Димитровския Комсомол да бъде награден с най-високия орден на страната „Георги Димитров“ за принос на младежко бригадирско движение в изграждането на социалистическата ни Родина и комунистическото възпитание на българската младеж. Под нестихващите апло-



Другарят Пенчо Кубадински сред бригадири-ветерани.



Другарят Пеко Таков връчва орден „Народен орден на труда“ — златен на Цоню Григоров, дългогодишен бригадирски деец.

дисменти на хилядното множество др. Тодор Живков окачи орден на знамето на Комсомол д-р. Тодор Живков връчи орден „Георги Димитров“ и на д-р. Пенчо Кубадински за големи заслуги в изграждането и развитието на бригадирското движение. Той обявя, че Държавният съвет удостоверява с орден и медали бригадири-ветерани, редица комсомолски организации, бригадирски дейци и бригадири.

Участниците в митинга приеха с восторг и благодарност призива към българската младеж.

Край бригадирските редици пламват факли. Лъчите на прожекторите осветяват планинските върхари. Започва тържествена проверка. Звучат имената на Васил Левски, Христо Ботев,

Георги Димитров, Станке Димитров, Антон Иванов, Никола Вапцаров, Йорданка Николаева... на героичните дела на България, извисили я до невидани върхове. Тук на това паметно място, младото поколение си дава среща с техния подвиг. За да му бъде този подвиг знаме във величавата борба за комунизъм. „Мила Родино!“ Химният се разнася из прохода — на север и на юг, — поемат го планинските ридове — на изток и на запад — и звучи над България „Мила Родино, ти си земен рай.“

В неделя тържествата продължиха. Кандидат-членът на Политбюро на ЦК на БКП и заместник-председател на Държавния съвет Пеко Таков връчи високи отличия на бригадири от периода 1946-1950 година, комсомолски организации, бригадирски дейци и бригадири. Един след друг излизат ветераните на бригадирското движение, първите, които с мъжеството и волята си положили здравите основи на жизненото бригадирско движение. Обявяват — с орден „Червено знаме на труда“ се награждават бригадирите комсомолски организации в София, Другарят Пеко Таков окачи на знамето на великотърновската окръжна комсомолска организация с високото отличие — заслужено признание за упорития труд, за всеотдайността на „синевлазугите“ от Велико Търново и Горна Оряховица, от Свищов и Павликени, от всички краища на нашата окръг. Това признание идва след дългогодишна упорита работа на Окръжния бригадирски щаб, след отличната дейност на представителните бригади, след дръзновения труд в окръжните, градските и местните бригади на хилядите студенти и средношколци отдала силите си за още по-бързото развитие на Великотърновския край.

И ето нова радост — с орден „Народен орден на труда“ — златен, се награждава ученическата комсомолска организация при средното професионално-техническо училище по електропромишленост „А. С. Попов“ — Велико Търново. Същото отличие получава и Цоню Григоров, секретар на комсомита за младежката и спорта при Окръжния народен съвет — Велико Търново, дългогодишен бригадирски деец. „Народен орден на труда“ — сребрени бяха удостоени Петко Савов и Иван Нейков, с „Народен орден на труда“ — бронец — Никола Джамбазов, а с медал „За трудово отличие“ — Тодор Халзиев (всички са дългогодишни бригадирски командири от Велико Търново). Тържествата отминаха. Но незабравим и вечен ще остане онзи огън в очите на „синевлазугите“, който водни многохилядната младежка гвардия от победа към победа, от връх към връх.

Ангел ВЕЛИКОВ

и Николай КАЧАРОВ

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

ЗДРАВИ, СИЛНИ, РАБОТОСПОСОБНИ

Футболистите

на „Етър“ — В

Съветския съюз

Едно бързо съобщение от Българската федерация по футбол внесе съществена корекция в предварителните планове за подготовката на футболния отбор на „Етър“ през почивката в „А“ РФГ. (наложил се поради предстоящи мач между националните отбори на Унгария и България).

По покана на Футболната федерация на Съветския съюз „Етър“ — шестият отбор във временното класиране от есенния дял на първенството, ще гостува 10 дни в братската страна. Съгласно предварителните сведения, великотърновчаните ще участвуват в интересен турнир в Ташкент, столицата на Узбекската съветска социалистическа република.

Отборът ще играе две или три срещи. Както сподели старши треньорът Петър Шатров, гостуването в Съветския съюз е високо признание за доброто представяне на състава в досегашните международни изпитания. Но това и задължава! Освен официалните срещи, етърци, ще водят и редовна тренировка чужденей в слънчев Ташкент с оглед изискванията на тренировъчния цикъл.

В групата са включени всички състезатели от представителния отбор с изключение на националите Стефан Величков и Сашо Костов, които са заети с националните гарнитури.

В събота етърци отлетяха със самолет от София през Москва, за Ташкент.

Александър ТОШЕВ

ЗАВЪРШИ ЧЕТВЪРТИЯТ ОКРЪЖЕН МАСОВО-ОЗДРАВТЕЛЕН СБОР • МЛАДЕЖКИ ПОДВИГ КРАЙ ЯЗОВИР „АЛ. СТАМБОЛИЙСКИ“ • НЯКОИ НЕРЕШЕНИ ПРОБЛЕМИ • ОТБОРЪТ НА МЗ „ЧЕРВЕНА ЗВЕЗДА“ ШЕ ПРЕДСТАВЯ ОКРЪГА В РЕПУБЛИКАНСКИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Колко трудно беше в събота и неделя на сто и шестдесетте младежи и девойки, дошли да защитават честта на предприятията си край язовир „Ал. Стамболийски“ в организираната от Окръжния съвет на Българските профсъюзи Четвърти масово-оздравителен сбор под девиза „Здрави, силни, работоспособни“. И въпреки това колко много трабване да съжеляват тези, които не участваха в това наистина голямо състезание. Защото въпреки непрекъснатия дъжд, въпреки тежкия терен, въпреки студентите нощи в мокрите палатки по бедиха младежкото дръзновение, волята за победа. Ето защо трудно можем да си обясним факта, че от 18 предприятия, провели вътрешни състезателни прегледи, само 8 се явиха на окръжния сбор. Това показва колко се подценява една прекрасна форма за отмора, укрепване здравето на трудещите се и повишаване работоспособността им.

Борбата започна със строеви упражнения, основна гимнастика и народни хора. Убедителна победа завойава отлично подготовения отбор на МЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец, който в този дисциплини беше без сериозни съперници. Той се наложи с лекота и в състезанията по обща физическа подготовка. Оспорвана беше борбата в студентите води на язовира при водно-заловителните процедури, където всички участници показаха завидна устойчивост и висок спортен дух. Победи отборът на МЗ „Белица“ — Килифарево, който макар и с малък опит, остави добри впечатления със старанието и всеотдайността си по време на всички етапи на сбора. Следобед след оспорвани двубои в шафетните игри, представителите на МЗ „Червена звезда“ отново убедително показаха, че са най-подготвения отбор. Те разделиха първото място със Завода за автоматични везни — „Лясковец“.

В неделя се състоя комбинирания спортно-туристическа щафета, в която състезателите хвърляха много сили и въпреки изключително трудните условия презминаха единадесетте поста през силно пресечен терен с преодоляване на разнообразни препятствия. Тук отново победи отборът на МЗ „Червена звезда“, следван от МЗ „Белица“ и Завода за автоматични везни — „Лясковец“.

В крайното комплексно класиране начело с 247 точки застава отборът на МЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец, пред МЗ „Белица“ — 212 точки, ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица, Захарния комбинат — Горна Оряховица, Текстилна фабрика „Васил Мавриков“ — В. Търново, фабриката за хартиени опаковки — Павликени и ЗСБИ „Г. Терзиев“ — Свищов.

Секретарят на окръжния съвет на Българските профсъюзи и председател на организационния комитет на състезанията Недю Тотев връчи наградите на победителите и изтъкна, че всички състезатели са показали една от добродетелите на класата — твърдост, мъжество, увереност в силите, а високите спортни постижения са гаранция за резултатен труд в името на една заветна цел — изграждането на развито социалистическо общество.

Другарят Тотев пожела „На добър час“ на победителите, които за втори път ще защитават името на окръга в предстоящите републикански състезания на 9 и 10 октомври в курорта „Рударци“ — Пернишко.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

ВОЛЕЙБОЛ

ПЪРВА СРЕЩА — ПЪРВА ПОБЕДА НА „ЕТЪР“

Отмина времето на подготовката, на предварителните провози и излизания за веројатностите в Северозточната „Б“ РФГ. В неделя се състоя първите срещи на 8-те участници в групата. Те дадоха и открито тълно точна представа за възможностите на всеки един отбор, за амбициите в предстоящото първенство.

Волейболистите на „Етър“ деботираха на свой терен. На спортния комплекс „Юнак“ те се срещнаха с отбора на „Черномонец“ (Попово). Още в началото на срещата проливът, че завършването на тренера Йо сиф Стефанов оказва влияние върху подготовката на състезателите, помогнало е отборът да придобие по-голямо самочувствие.

Разбира се, от една среща не могат да се правят генерални изводи, но все пак ние ще отбележим, че с малки попълнения и с повече вяра в собствените сили волейболистите на „Етър“ ще могат да разчитат на едно почетно класиране. В срещата с „Черномонец“, „виолетовите“ извоюаха победа с 3:1 (15:12, 14:16, 15:7, 15:9). Отличиха се Атанас Кирилов, Христо Панков, Георги Гергов.

А. ИЛИЕВ

СПОРТЕН ГРАЗНИК В С. ЛОЗЕН

Преди известно време лозичани прекараха два приятни часа от почивния си ден на кокетния селски стадион. Футболният мач между ветераните и младежите, родини след 9. IX. 1944 година, бе наситен с много динамизъм, красота и... смех. Отличиха се ветераните Стоян Ледерер, Димитър Досев, Стефан Йосифов, Стефан Караяннов и други. Срещата бе не само приятно развлечение за трите хора, но оказа и своето възпитателно и стимулиращо въздействие върху младите футболсти.

Димитър ПЕТРОВ

СПОРТ ТОТО

РЕЗУЛТАТИ:

От 38 тиража на Спортния тото лизатор Спортлото 1 1x1, 2x1, 1x1, 1x1, xx
Тото 2 1 теглене: 5, 8, 13, 24, 34.
40 допълнителни 33, 37, 38, 16, 17, 38.
II теглене: 6, 9, 16, 17, 38.
42 допълнителни 27, 31.

50 години от смъртта на народния поет Иван Вазов

Вазов и театралният живот във Велико Търново

Велико Търново даде такива именити артисти като Константин Кисимов, Асен Русков, Димитър Панов, Цанко Яков и др., не случайно явление, чийто корени са в голямия интерес, който великотърновската интелигенция е проявявала винаги към театралните представления. И тук първа роля са играли учителите. В града, който тогава броеше 12—13 000 жители, се организираха любителски представления, които вътнуваха гражданите и събуждаха в младежта любов към театра.

В театралния живот на старата столица се е проявявал жив интерес към историческите пиеси, каквито бяха драмите на Иван Вазов. Предаваме по-долу текста на едно писмо, което ни показва преди всичко колко сериозно е гледал народният поет на представянето на драмите му и какъв интерес е проявявал към това.

„София, 8 февр. 1910 г.“

Любезни г. Москов,

Благодаря ви за депешата,

с която ми съобщавате за „Борислав“.

Интересувам се да знам за кои издръжности от представянето му най-малко кой труп е играел, декорациите и костюмите, похвалите ли са били, кои и как са играли главните роли — на Асеня, Борислава и Тамара и др.

Ако и не е твърдо да ми явяте това, ще ми направите особено забавление.

Скоро ще излязат от печат Легенди при Царевци и ще ги бързам да ви прати книгата. Аз винаги помня вашето любезно другаруване и осветление, когато бях гост на старата столица, която ми е оставила неизлъгано впечатление. Аз съм селски дребен в нея, и както виждаме,

една мания ме е обхванала — да възкръсвам миналото и.

Поклон на г-жа Москов.

Стиксам ви ръката И. Вазов.

От това писмо се вижда на цялата история колко силно е възбуждала Вазов и какво възбуждение е получил той от посещението в града, а също така и с каква симпатия и признателност се отнасял той към изпълнителите на „Борислав“. На 19 февруари същата година той пише: „Налягам се напролет да бъда гост на Търново, за да видя „Борислав“ на „вашата сцена“.

Изглежда, че представянето на „Борислав“ е събудило вист или други подобни чувства у някой, защото в същото писмо той продължава: „Относно напредната статия в „Реч“ аз разбирах, че е възбуждала от заинтересовани хора. Но сякаш те отнасят, що пристигаха до мен за играта на любителите, потвърждава, че тя е била сполучлива и се е харесала“.

Мислехт на „Борислав“ изглежда е възбуждал търновските любители — актьори, които са пожелали да представят и драмата „Към пропаст“, на което Вазов отговаря: „Не считам удобно да се играе. Към пропаст“ на търновската сцена. Ней изпълват сичките ония стоди и условия, които притежава Народния театър в София. Без това са съобразение с удоволствие ми бих пратил ръкописа“.

Разбира се „Към пропаст“ по-късно беше поставена сполучливо в Търново, въпреки тези съмнения на автора и, като леко кориги бяха рисувани от Борис Денев.

Интересът на търновската публика към драматичното творчество на Вазов не спира. По-късно, на 25 септември 1910 г.

той пише: „С удоволствие ще ви дам една картина от пиесата си „Под игото“ (тя се състои не от действия, а от картини), за да се представи в града ви от любители“. Но в града вече е било замислено представянето на „Казаларската царница“ и от 15 декември 1911 г. Вазов пише:

„Любезни г. Москов, С удоволствие се съгласявам на пробната ви. Но аз нямам у мене сега ръкописа на „Казаларската царница“, за да ви го прати. Трябва да опълномоштите някого тук да нареди да ви се препише на пишуща машина пиесата с ръка. Аз ще му помогна да получи ръкописа от Народния театър.“

Със сърдечен поздрав Ваш И. Вазов

Цитираните писма не само възбуждат, но са и много поучителни. Те показват на какво интелектуално ниво е бил учителският колектив през тези години, когато салонът на читалището „Надежда“ се осветляваше само от няколко петромакса. Показват също какъв е бил ентусиазмът и желанието за културен подем. Но те също така характеризират и Вазов като личност с особено високи етични черти на характера си и неговото искрено желание никога да не прекъсва връзките си с народа. Особено трогателна е благодарността — която народният поет отправя към учителите му на търновската сцена.

Тези представления, които са били истински културни събития в живота на Велико Търново, са една от причините, както казах в началото в старопечатния град да се създадат толкова именити артисти.

и Николай КАЧАРОВ